

Ngái nghá sĩ cúi xuáng trên mái ngón tay nhá nháng thanh âm pháng pháng rác láa

Khuôn mát anh cháa chan cám xúc, ráp rán âm đáu. Thánh giác khán giác cáng, dán, đán hái, nháy múa theo háp lác cáa táng làn đáu, lái ca. Nháng ca tá hián thác, tá chân cuác sáng con ngái đáng á đáy đáa ngác. Nháng truyán ca có thát táo năng lác cáu nhoi nhái tim đángái nghe. Náu mái ngái là mát cá nhân khác biát có nhiáu đám khó hoà háp, thì phút giây hián tái này, mác đáng cám giáa ngái và ngái á khán giác đáng lên cao nhát. Mái vát rái vào thátánh cáa bát đáng ngoái trá anh. Nháng đôi mát không káp nháy, tá hái vá vác hình ngái đán ông có dáng dáp thá sinh. Thá rái bát chát há hiáu ra bài hát đã đán hái đát. Tiáng chuyán đáng rào rào cáa nháng bàn tay vá nhát loát òa lên bao vây láy hái tráng, phá láp hình hài nhá bé cáa ngái đán ông đáng ngái ôm đán áy.

Anh cúi chào khán giác vái mát phong thái nho nhã, đám đám. Anh, Phan Văn Hồng, đán tá Úc, đám tiáng hát, dòng nhác trái dài kháp vòng quay trái đát. Nái nào mái anh, anh đán, nái nào đán anh, anh lái. Anh gián đá, chân tình, nhá nhàng, thá thái, nháng khi cây đàn đác đát vào vòng tay báng bá, nó bián anh thành mát con ngái khác.

Nhác đán Phan Văn Hồng ngái ta không nhác đán mát giáng hát đáu luyán, trám ám hay đám thám mà ngái ta táng táng ra đác cám táng hát thám đám chân thát, xoáy sâu chác tháng bác táng trái tim con ngái. Chúng ta cám đác cái hay cáa nó nháng không phân tích đác tái sao. Bái anh hát tá tim nên tim ta và tim ngái giao cám. Giáng anh không thá lán vái bát cá

Phan Văn Hồng và biệt phong ca

Tác Giả: Trần Thanh Thủy

Thứ Tư: 01 Tháng 6 Năm 2011 18:01

giọng hát nào khác vì anh có một phong cách rất riêng trong lối nhả chữ. Kỹ thuật luyện lấy chữ của anh phần lớn nói là “độc tình luyện và rất khác biệt”. Một phong cách rất “Phan Văn Hồng”. Và khi anh hay bắt đầu hát lời nhạc của anh sáng tác, người nghe không cảm nhận được giọng hát thiên phú thật hay mà chỉ cảm nhận hát thật có hồn, hát bằng tất cả trái tim của người nghe.

Phan Văn Hồng không những mang giọng hát của mình đến với khán thính giả khắp nơi ở hải ngoại mà anh còn đem dòng nhạc rất độc biệt của mình gieo rắc bắt đầu nơi nào người nghe muốn nghe. Nhạc của anh phần lớn là phần thể nghiệm anh nói tiếng đầu tiên những ca khúc chính anh viết như “Bên bè của tôi”, sau này là “Bài ca tuổi trẻ”, “Đi nhau”, “Nhớ những dòng sông” Thế anh phần nhiều như tác giả Nam Dao, “người bạn đời” của anh từ những ngày hoạt động trong các phong trào sinh viên ở Paris. Người bạn đời sát cánh bên anh còn chung lưng còng anh trong việc sáng tác. Có khi anh phần thể Nam Dao, có khi anh viết dựa trên lời thơ ND, rồi từ đó viết cả ca từ và nhạc. Có lúc anh viết cả hai những ND soạn lời và góp ý. Cũng có một vài bài ND viết cả nhạc lời, anh soạn nhạc.

Ngoài ra anh phần thể của nhiều thi sĩ khác trong cũng như ngoài nước. Mọi giao cảm giữa thi sĩ và nhạc sĩ trong một bài thơ phần nhạc như một hôn nhân đẹp như một ngành, du dương và hoà điệu. Những không phải cuộc hôn nhân nào cũng đẹp đẽ và hạnh phúc. Có những bài thơ hay bắt đầu viết chữ thể thơ mà khi được phần nhạc những cũng có những bài thơ khi được phần nhạc bắt đầu trở thành vang danh và bắt đầu. Theo ý riêng của tôi những bài thơ được anh Hồng phần nhạc là những đứa con may mắn được được bắt đầu yêu ái chôn vào van tim của những người nghe bắt đầu lòng.

Phan Văn Hồng bắt đầu chọn cho mình một phong cách riêng trong âm sắc cũng như lời soạn nhạc và chọn đàn của mình. Âm sắc là thể màu sắc của âm thanh. Màu sắc đóng vai trò quan trọng trong một tác phẩm nghệ thuật của người hay sĩ thì đời với nhạc sĩ, Âm sắc cũng đóng vai trò quan trọng. Nó là chủ yếu, ngôn ngữ, âm thanh, tính khác biệt, nét đặc đáo, tất cả đúc kết thành phong cách của một nhạc sĩ.

Anh kể cho tôi nghe một thói quen đặc thù khác người. Người chơi guitar classic thường bắt đầu ngón trong khi anh chơi chỉ bắt đầu hai ngón, ngón trỏ và ngón cái.

Thế hôm ngày mới lớn của anh là những thập niên 60, 70, được nuôi dưỡng bằng dòng nhạc của The Beatles, Simon & Garfunkel, Peter, Paul & Mary và Cat Stevens nên một đời không thể phần phần là nhạc anh có mang âm hưởng nhạc Mỹ và dân ca Mỹ (Folk Music).

Phan Văn Hồng và bi phồn ca

Tác Giả: Tránh Thanh Tháy

Thứ Tư, 01 Tháng 6 Năm 2011 18:01

Sau này khi ra ngoßi qußc anh lßi chßi nhßc Vißt Nam, tuy nhiên, vì sßng trong mßt môi trường ßng đßng và phong phú ß hßi ngoßi nên anh bißt cách pha chß rßi tßng hßp nên mßt dòng nhßc riêng cho mình bßng mßt tinh thßn bßo đßn khai phá cßa ngoßi làm nhßc. Tßnh trong bài “Nhßng đßa bé” có nhißu gam chßi, lß, và mang âm hßng jazz và blues.

“Nhßng đßa bé không chißu chßn/ Nßm lßy lßt gißa hß phß
Nßm chui rúc nßi nhßng xßtßi tßm, rác rßi.
Nhßng đßa bé trong quán bia/ Em đßn khách nßi phßn hoa

Nhßng đßa bé không cánh tay/ Nhßng đßi mßt không còn thßy
Đßi em giam trong ngßi tßi/ Hßt hßi, lßt lßi
Nhßng đßa bé đi bán rong/ Đßp xe mßn hay lßm rác

Mßt ngày vß trên quß hßng
Tôi mußn nßc lên đầu thßng
Tôi mußn khóc cho tßi hßn
Tôi mußn ôm em vào lòng
(Nhßng đßa bß/Phan Văn Hồng-Nam Dao)

Nói đßn PVH ngoßi ta nhßng ngay đßn bài hát “Bßn bè cßa tôi”. “Bßn bè cßa Tôi” không nhßng là nhân chßng cßa mßt thß hß, hai thß hß mà có lß cßa các thß hß tißp nßi. Nó không đßn thußn là mßt bài hát mà là cußn nhßt ký ghi lßi sß thßt xßy ra ß Vißt Nam, không chß cßa mßt cá nhân mà cß mßt dân tßc. Nó gßn chßt tên tußi anh vào nó hay nói ngoßi cß lßi nó đß khai sáng mßt PVH, mßt dòng nhßc mßi ß hßi ngoßi.

Bßn bè cßa tôi,
Tßng chißc lá trong trßn bão dân tßc
Tußi trß đßi mßi bß lßng phß nhß cß rác thßi

Bßn bè cßa tôi
đß lßy lßt trong cußc sßng vô vßng

Phan Văn Hồng và bi phẫn ca

Tác Giả: Tr&nh Thanh Th&y

Thứ Tư, 01 Tháng 6 Năm 2011 18:01

Ai th&u cho oan khi&en n&y

Ng&#i có l&ng nghe

Ti&ng ai than dài

(B&n bè c&a t&i/Phan Văn Hồng)

Trong m&t bài ph&ng v&n anh Hồng tâm s&:

“Tôi s& hát nh&ng bài hát đ&u tay c&a Nam Dao và t&i, nh&ng bài hát m&c m&c không tham v&ng, nh&ng cũng là nh&ng bài hát đã đánh đ&u cu&c đ&i chúng t&i cũng nh& c&a các b&n c&a t&i. Th&i đó chúng t&i đã khóc cho quê h&ng, cho đ&ng bào mình, thì ngày hôm nay ti&ng khóc đó v&n ch&a đ&t. Ngày hôm nay chúng t&i v&n vi&t ca khúc, có th& k& thu&t làm nh&c đã già đ&n h&n, đ& tài cũng có th& đã thay đ&i theo nh&ng bi&n đ&i c&a đ&t n&ng, nh&ng trong ti&ng u&t ngh&n ch&a ngu&i đó, t&i v&n c&m th&y lòng mình r&c l&a vì con đ&ng dân t&c mình đi nh&t đ&nh s& có ngày r&c sáng.”

Anh khóc cho quê h&ng trong ca khúc “Hai m&#i năm”

“Hai m&#i năm, nhi&u k& gian trong làng xóm

Ng&#i hi&n khô mang gông cùm

K& m&ng du lên b&o chúa

Ng&#i ng&i khóc trên sân chùa

Hai m&#i năm, nh&ng n& hoa cho ng&#i hái

Nh&ng th& xác cho ai đ&y

M&t th&y cô trong nhà ch&a

G&p trò x&a b&ng khóc òa”

(Hai m&#i năm/ Phan Văn Hồng-Nam Dao)

Anh cũng đã khóc cho quê h&ng khi khúc đ&u, khúc trán, khúc tai, hình ch& S b& x&o ngang ngày đó, bây gi& l&n l&t t&i Tr&ng Sa, Hoàng Sa:

Phan Văn Hồng và bài hát của anh

Tác Giả: Trần Thanh Thủy

Thứ Tư, 01 Tháng 6 Năm 2011 18:01

“PVH: Làm sao mà không nói cho đời của anh chuyện mình ở quê Nam Quan sau hàng chục thời kỳ tiên tiến ta đã giành được cõi quê hương Bắc? Đau mắt đỏ thì là mắt, nhưng đau và thì nhóc đời và tiên tiến là mình. Đã hát về đất nước VN ngày hôm nay thì đời ngay nhiên ta phải hát về Nam Quan thôi.”

“Ở Nam Quan quê ta đã mất tên em/ Nhưng mất phần hồn nghìn năm.
Lòng ta đau như ai đem dao/ Xé nát da non của trên thớt gan.

Ai đem hình hài/ Giang sơn đất a đây/ Cho thân lia cành/ Cho cây lia đất
Cho ta lia cõi/ Nhưng sông biển nguôn/ Ta nghe thì nhóc/ Dâng vào lòng”
(Về Nam Quan/ Phan Văn Hồng-Nam Dao)

Ba mươi ba năm lưu vong, dòng nhạc Phan Văn Hồng đời đời cho kho tàng âm nhạc quê hương mình dòng nhạc tranh và nhạc thao trường, khúc khoi tâm tư: “Trái tim tôi là biển” phải thơ Bắc Phong, “Giết mất quê hương” phải thơ Chế Lan Viên, “Nhớ phía bình nguyên” Ý văn Dường Thu Hồng, “Kiếm tra” phải thơ Hà Sĩ Phu, “Khát” ý thơ Thanh Thảo, “Ai trở về xin Viết” thơ Minh Đức Hoài Trinh. Dòng nhạc truy cập nhạc nghiệp đời đời bi thảm của “Bài ca cho bé Thảo” phải thơ Nam Dao, “Em bé và viên sỏi” phải thơ Trần Trung Đạo, “Em bé lên 6 tuổi” phải thơ Hoàng Công, “Bầu”, “Con bé nhà quê” phải thơ Thái Sơn, “Tiên em rồi K18”.... và còn nhiều nữa. Anh bắt đầu sáng tác từ năm 1970 cho tới nay, 38 năm anh có tất cả là 121 ca khúc. Bởi nhiều tâm huyết làm nên dòng nhạc Phan Văn Hồng.

Có người gọi dòng nhạc này là nhạc Tranh Đấu. Nghe kể đời nhạc CD anh đã phát hành, từ “Sinh ra là người Việt Nam”, “Khát”, “Có phải em chờ mùa Xuân”, “Hai mươi ba năm”, cho đến “Nhớ phía bình nguyên” người ta không thấy mất đâu hi vọng nào anh gào thét tranh đấu, đòi cái này, cái nọ. Anh không kêu gọi, kêu gọi, hay tuyên truyền cho mất chính nghĩa nào. Người biết nhạc anh là Nhạc Ca. Tôi không thấy anh có ý phê phán, xây dựng mất chính thức khác, đòi làm mất hay quên đâu trong dòng nhạc mất thì quên vùng đất nào cả. Nhưng có tác động tranh đấu và phê phán của nó nảy sinh từ trong tâm thức chính trị sau khi nghe các bài nhạc rõ ràng áp bức, bất công, lầm than, nên người ta đặt tên cho dòng nhạc này như thế chăng? Kể góp ý nhạc anh là Dân Ca. Tuy nhạc dòng nhạc anh viết hầu hết cho người dân lầm than nhưng không thể ghép nó vào dòng nhạc dân gian.

Theo giáo sư Trần Quang Hải, Dân Ca nghĩa là:

Phan Văn Hồng và bài phởn ca

Tác Giả: Tránh Thanh Tháy

Thứ Tư, 01 Tháng 6 Năm 2011 18:01

“Đánh nghĩa danh tá dân ca, theo tôi, là nháng bài ca không biát ai là tác giá, đáng cá truyán miáng tá đái này sang đái khác, dính lián vái đái sáng hàng ngày cáa ngái dân quê, tá bài hát ru con, sang các bài hát tráem lúc vui chái, đán các loái hát lúc làm viác, hát đái đáp lúc lá hái tháng niên.

Dân ca lái mang mát màu sác đáa pháng đác biát, tùy theo phong tác, ngôn ngá, giáng nói, và âm nhác tính táng vùng mà khác đi đôi chút. Nháng nhìn chung, ván là bài hát thoát thai tá lòng dân quê vái tính chát mác mác, gián đá cáa nó.

(Trích Dân Ca Việt Nam-Giáo sá Trán Quang Hái)

Nét bi ca và phán uát rác lên trong dòng nhác. Riêng tôi, tôi nghĩ chúng ta nên gái dòng nhác này là “Bi phán ca” thì đúng hán. Chá “Bi” ở đây có thá hiáu là buán vì cái buán cáa ngái khác và khá vì cái khá cáa ngái khác.

Bằng bác trong nháng ca khúc cáa anh đáu nguái ta phát hián nhiáu nhát, rõ nhát là tính nhân bán cáa con ngái. Nghá sĩ thì nháy cám. Há nhìn tháy trác cái thiên há tháy, cám trác cái thiên há cám. Nên anh cám và tháy cái khá đau, tháng thiát, bát công, tàn nhán, ngác đái, nghèo đói, báo lác, lám than, áp bác, tù tái ... nhan nhán trên đát nác Việt Nam tá thái đám 1975 cho đán nay. Sá nháy cám cáu mám sá tích các, lúc áy ngái ta chá tháy toàn tiêu các. Khi nác mát ngái nghá sĩ nhá xuáng cung bác sá lên ngôi. Dòng nhác hát cho ngái dân, hát cho đáng bào tôi ra đái. Háu hát các ca khúc cáa anh viát cho quán chúng, đái táng cáa anh phán lán là trá thá, ngái nghèo, anh bán tù, nháng thân phán bá vái đáp, nháng cay đáng, tháng khá trián miền mà nháng káyáu không thá nói hay không có cá hái nói lên đác. Anh không bao giá nghĩ ráng chính mình mang sá máng cáa mát ngái đánh chuông, nháng dòng nhác thay anh giống tiáng chuông tánh thác tái mái nái, mái nhà, viát dùm, nói dùm nái uát ác cáa nháng ngái không nói đác. Nháng nét chám phá bi thám cuác sáng áy pha màu cho nháng bác tranh màu xám, đáy gai, báu rách màng tim ngái nghe. Dòng nhác vô tình chuyên chá đác nhu cáu đác nói cáa káyáu trong cái háu tình cáa ngái sán nên ca khúc.

Tát cá sá viác vô tình và háu tình áy tình cá kát duyên tao ngá làm nên dòng nhác “Bi Phán Ca” cáa Phan Văn Hồng.